

ನೇಸರು

ತಿಂಗಳೋಲೆ
ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

NESARU TINGALOLE

Vol XVII - 11

ನವೆಂಬರ್ 1999

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಕೆ. ರಘುನಾಥ್

ಸುಮಾ ದ್ವಾರಕಾನಾಥ್

ಭವಾನಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ರಮಾ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ

ರೇಲಾ ಜೋಯಿಸ್

ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ

ಎಂ.ಎ.ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ರಂಗ
ಮಂಟಪದ ಉದ್ಘಾಟನೆ

The Mysore Association 1926-1999

An Overview

Derivations of Kannada

'Home' The First School. "Mother"-

The First Teacher

ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ

A Visit to India

● ರಮಾ ಕೃಷ್ಣ 2

● S. Subramaniam 5

● Channabasappa
Belgaumkar, Canada 8

● Mrs. Vanaja Rajan 12

13

● Ms. Sopna Sury 10

The Mysore Association, Mumbai

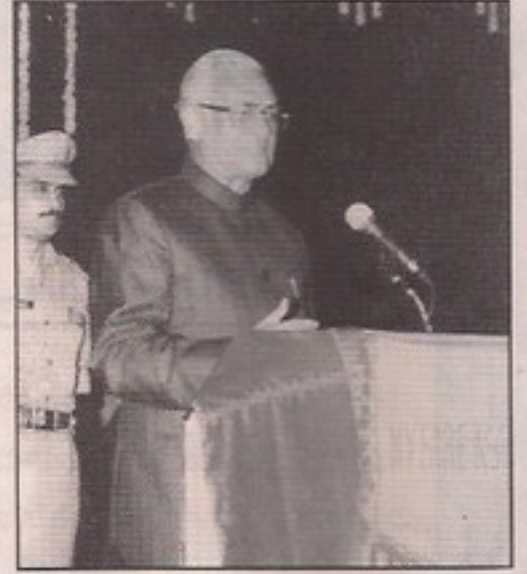
393, Bhaudaji Road, Matunga, Mumbai-400 019.
Tel.: 402 46 47 • Grams: "KARUNADU"

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ನ ರಂಗಮಂಟಪದ ಉದ್ಘಾಟನೆ

ತಾ. 11-10-1999ರ ಶನಿವಾರ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ನೆರವಿಗೆ ಒಂದ ಸುಸಜ್ಜಿತ ವಾಗಿಯೂ, ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಕಟ್ಟಿರುವ ನೂತನ ರಂಗಮಂಟಪದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾದ ಶ್ರೀ ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್‌ರವರು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಮೋದಿನಿಯವರ ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸ್ವಾಗತ

ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್‌ರವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಅಕವ್ಮ ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್‌ರವರಿಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹಾಗೂ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್‌ರವರು ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಚ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿ ಸ್ವತಿ ಚಿನ್ನೆ ನೀಡಿದರು.

ಶ್ರೀಯುತ ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್‌ರವರು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾದ ಸಭಾ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದರು. ಈ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸುವವನಿದ್ದೆ, ಹಾಗೆ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಓರಿಮೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮುಂಚೆನಂತಹ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಂಚ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದೆಂದರು. ನಾನು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲಾ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಾಯ್ತು. 30, 40 ವರ್ಷ ನನ್ನ ಸೇವಾಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನು ರಾಜ್ಯಪಾಲನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಹಾಗೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ನಾನು ನನ್ನ ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಆರಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೆಂಗಳೂರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ದೂರುಗಳೇನೋ ಇದೆ. ಆದರೂ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಒಲವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೆಳೆದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದು

ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ರಂಗಮಂಟಪ ತಯಾರಾದದ್ದು ಇಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ಕನಸು ನನಸಾಗಿದೆ. ಸದಸ್ಯರಿಗಲ್ಲಾ ಇದು ಸಂತಸದ ದಿನವೆಂದರು. ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾ ಇಂಡಿಯನ್ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಹೈಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳುನಾಡು ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸಮಾಜಸೇವಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಕ್ಕಮ್ಮಾ ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್‌ರವನ್ನೂ ಸಹ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀಯುತ ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್‌ರವರು ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸಿ ರಂಗಮಂಟಪದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು.

ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ನಾನು ದುರಾದ್ಯಷ್ಟ ಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೂ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಈ ದಿನ ಶ್ರೀಯುತ ಆರ್. ಕೆ. ಶ್ರೀಕಂಠಸ್ಮರಂತಹ ಸಂಗೀತ ದಿಗ್ಗಜರ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ದಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆಂದರು.

ಬೊಂಬಾಯಿ ಸೇರಿದ ಜನ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರೆಯೆಂದು ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಇಂದಿನದೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದ ಮೈಸೂರಾಗಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವ ಮೈಸೂರು ಅದರಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಿನ ಅರಸರಾದ ಒಡೆಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡಳಿತ, ಜನಹಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಮಟ್ಟದ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆ, ನೀರಾವರಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಆಸ್ತಿ ಭಾರ ಹಾಕಿದ್ದಿತು. ಮೈಸೂರು ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರು.

ಅಲ್ಲಿನ ಅರಸರಾದ ಒಡೆಯರುಗಳು ಹಾಗೂ ದಕ್ಷರಾದ ದಿವಾನುರುಗಳು ಅದರಲ್ಲೂ 'ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗ್ಯ ಶಿಲ್ಪಿ' ಎಂದು ಹೆಸರುಗಳಿಸಿರುವ ಸರ್ ಎಮ್. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಭಾರತ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಮುಂದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದ ಧಾರವಾಡ ಎಂತೆಂತಹ ಸಂಗೀತ ದಿಗ್ಗಜರನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿದೆ! ಬಸವರಾಜ ರಾಜಗುರು, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮನ್ಸೂರ್, ಭಿಮಸೇನ್ ಜೋಶಿ, ಗಂಗೂಬಾಯಿ ಹಾನ್ಸಲ್ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕರ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಇದೆ. ಪಾಶಿವಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬೇವನ್ನೂ ನೀಡಿದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾನವನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿ ಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಮಧ್ವ, ಆಚಾರ್ಯ

FORTH COMING PROGRAMMES

1. Girish Karnad Drama Festival
from 27th Nov. to 4th December
Dramas to be played in the
Mysore Association

27-11-99	7-30 p.m.	'Nagamandala'
28-11-99	7-30 p.m.	'Nagamandala' (Marathi)
29-11-99	7-30 p.m.	'Agni Jalta Hai Varsha Hota Hai'
30-11-99	7-30 p.m.	'Yayati'
1-12-99	7-30 p.m.	'Thaledanda'
2-12-99	7-30 p.m.	'Haya Vadana'
3-12-99	7-30 p.m.	'Thugalak'
4-12-99	4-00 p.m.	'Seminar on Girish Karnad & modern Theatre'
4-12-99	8-00 p.m.	'Yayati' (English)

2. GOLDEN JUBILEE
ENDOWMENT LECTURES

Speaker : Shri Ha. Ma. Nayak

18-12-99	7-00 p.m.
19-12-99	11-00 p.m.

FOR ALL YOUR DOMESTIC
AND INTERNATIONAL
TRAVEL ARRANGEMENTS

CONTACT

A AUGUST
TRAVEL
SERVICE

Agents For
INDIAN AIR LINES,
EAST WEST,
MODI LUFT &
JET AIRLINES

REGD. OFFICE:

3/15 ASHIANA, SECTOR 17,
VASHI, NEW BOMBAY.
PHONE: 768 25 91 * 768 25 58
767 09 02

GRAMS: AUGTRASERV

ALSO AT:

2/16, KABBUR HOUSE,
SION (E), BOMBAY-400 022.
PHONE: 407 29 84 * 409 35 73
* 407 77 50

ರಾಮಾನುಜರಂತಹ ಯುಗ ಪುರುಷರನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದ ಇಡ್ಲಿ, ದೋಸೆಗಳಂತಹ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರೂ ಮಾಡಿದರೂ, ಆ ತಿಂಡಿ ನಮ್ಮದೆ ಎಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿನವರು ವಾದ ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಉಡುಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಚಟಾಕಿ ಹಾಡಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಹೊಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಕರತಾಡನದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಅತಿಥಿಗಳ ಭಾಷಣಾನಂತರ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ 1926ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಂತರ ಈ 73 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಅದರ ಹಂತ, ಹಂತದ ಬೆಳೆನೆಗೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಸದಸ್ಯರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಸಾಕ್ಷಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸಾಕ್ಷಿ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್‌ರವರು ವೀಕ್ಷಕ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. 1926ರಲ್ಲಿ ದಿವಾನ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ ಇಂದು ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ತನ್ನದೇ ಆದ ಸುಸಜ್ಜಿತ ರಂಗಮಂಟಪ ಹೊಂದಿತು. ಸಂಗೀತ, ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿದವರು, ಸಮಾಜಸೇವಕರಾಗಿ ದುಡಿದವರು, ಸಂಸ್ಥೆಯ

'ಪುರುಂದರದಾಸರು' ರೂಪಕವನ್ನು ಜನ ಇನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

4) ಶಾರದಮ್ಮಾ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ : ಹೆಂಗಸರು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು.

5) ವೆಂಕಟ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ : ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

6) ಕುಂತಿ ದುಗ್ಗಪ್ಪಯ್ಯ : ಇವರು ಸ್ಟೇಜ್ ಹತ್ತಿದ್ದೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಎಂದೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ T.V. ಹಾಗೂ ರಂಗಮಂಚಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

7) ಗೀತಾ ವಿಶ್ವನಾಥ್ : ಇವರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಮಾಡಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತ ಬರೆದು ಆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಒಳ್ಳೆಯ

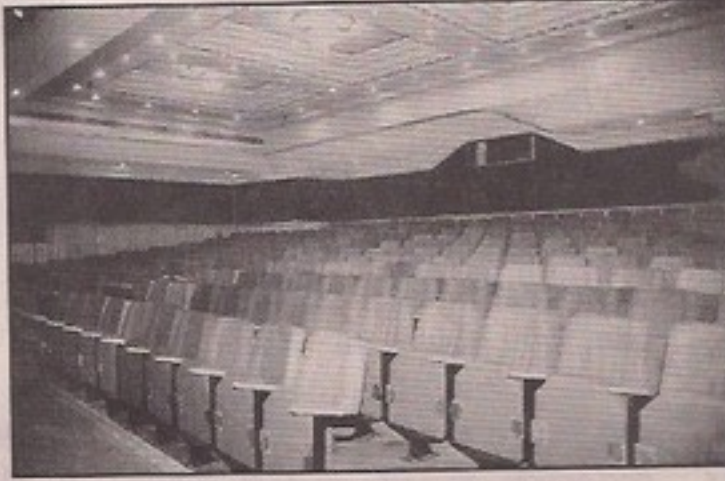
ಬಂದವರು, ಅಂದಿನಿಂದ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ. C.E.S. ರಾವ್ ಇಂದೂ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರ ಅನೇಕರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

15 ನಿಮಿಷದ ಬಿಡುವಿನ ನಂತರ ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀ R.K. ಶ್ರೀಕಂಠನ್‌ರ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಗಾಯನ ವಿಧಿತು.

ವಿದ್ಯಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠನ್‌ರವರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಮಗ ಶ್ರೀ ರಮಾಕಾಂತ್ ಹಾಡಿದರು ಇವರಿಗೆ ಪಕ್ಕವಾದ್ಯಕ್ಕೆ ವೈಲಿನ್‌ವಾದಕರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಮೃದಂಗವಾದಕರಾಗಿ ಶ್ರೀಧರ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ, ಘಟಂವಾದಕರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶೇಖರ್, ತಂಬೂರಿಗೆ ಶ್ರೀ ರಘುರವರಿದ್ದರು.

1920ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾನ್ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠನ್‌ರವರು, ಅನೇಕ ಬಿರುದುಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. T.T.K. ಅವಾರ್ಡ್, ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಅವಾರ್ಡ್, 81ರ ಸಂಗೀತರತ್ನ ಮುಂತಾದವು ಮೊದಲಿಗೆ ಶ್ರೀಯುತರು ಅಲಾಣ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿ ನಾಟರಾಗದಲ್ಲಿ ಕಮಲಾಂಬಿಕೆ ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಕಮಾಚ್‌ರಾಗದಲ್ಲಿ ಅಲಾಪನೆ ಮಾಡಿ,

ಆಟಪಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದವರು, ಲೇಖಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು. ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರ ಹಾಗೂ ದಿಗ್ಗಜರ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಸಾಕ್ಷಿಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನದ ನಂತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಾಗಿ ದುಡಿದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರನ್ನು ವಯೋ ವೃದ್ಧರನ್ನೂ ಸನ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು.

1) M.R.K. ಮೂರ್ತಿ ಇವರು. ತಮ್ಮ ಹಳೆಯತನತವನ್ನು ಸಭಿಕರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದಿಲ್ಲ ಸನ್ಮಾನಿತನಾಗುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಎಣಿಸದಿದ್ದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು.

2) T.R. ಆನಂದಂ 40ರಿಂದ 50ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹಸನ ಪಿತಾಮಹರಾದ T.P. ಕೈಸಾಸಂರವರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಡಿ, ಆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

3) ಸೀತಮ್ಮಾ ರಾವ್ ಸುಮಾರು 30 ವರ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಗೀತ, ನಾಟಕಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಅಸ್ತಿಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ

ನೃತ್ಯಗಾರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ನೃತ್ಯ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ರಂಗಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಳೂರು ಕೊಡಗೂಸು, ಅಂತಃಪುರ ಗೀತೆಗಳು, ಮುದ್ರಾರಾಕ್ಷಸ, ಭಜಗೋವಿಂದ, ಶ್ಲಾಮಲದಂಡಕ ತನು ನಿನ್ನದು, ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇವರ ದೇವ ನೆಲ್ಲಿ ಹನೋ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

8) T.S. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಇಂಜಿನಿಯರರಾಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಟ್ಟಡ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

9) ಡಾ. B.R. ಮಂಜುನಾಥ್ : ಇವರು ಸ್ವತಃ 9 ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇತರ ೨೫ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಜುನಾಥ್‌ರವರು A. To Z. ಕೆಲಸಗಾರರಾಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

10) C.E.S. ರಾವ್ 52ರಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲ ವರದರಾಜ್‌ನರ ಆಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ

ತ್ಯಾಗರಾಜರ ಕೃತಿ 'ಸುಜನ ಜೀವನ' ಹಾಡಿ ಸ್ವರ ಪ್ರಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಕಂಠನ್‌ರವರು. ದೇವರ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ ಇದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೊಂಚವೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಲೋಪಬಾರದಂತೆ ಭಾವ, ರಾಗ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹಸುಳೆಗಳಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಹಾಡುವ ಕಲೆ. ಇವರ ಕಲ್ಯಾಣಿ ರಾಗದ ಕನಕದಾಸರ 'ವರವ ಕೊಡು ವಾಗ್ಗೇವಿ' ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಕೃತಿಗಳಾದ 'ಹಂಗೇ ಇರಬೇಕು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ' ಮೋಹನ ರಾಗದಲ್ಲೂ, ಪುನ್ನಾಗವರಾಳಿಯಲ್ಲಿ 'ರಾಗಿಯ ತಂದೀರಾ' ಆನಂದ ಭೈರವಿಯಲ್ಲಿ 'ಸುಮ್ಮನೆ ಬರುವುದೆ ಮುಕ್ತಿ' ಈ ದೇವರ ನಾಮಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ಸಭಿಕರನ್ನು ಮೈಮರೆಸಿತು. ಸಂಗೀತದ ರಸದೌತಣವನ್ನೇ ಉಣಬಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಚ ನೀಡಿದರು. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ M.A.N. ಪ್ರಸಾದ್ ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

— ರಮಾ ಕೃಷ್ಣ.

THE MYSORE ASSOCIATION 1926 - 1999 - AN OVERVIEW

by S. Subramanian

It was the most enchanting joyful, delightful, rejoiceable, scintillating, glittering and memorable event. Our long cherished desire and dream of having an auditorium of our own for the Association solely through the community participation and co-operation become a reality in 1999. I had the unique opportunity of being involved closely in the decision making process in phases of its completion. On this occasion, I had the privilege of perusing the Annual Reports, activities and photographic album of our Association since its inception as well as its Silver and Golden Jubilee Souvenirs. It is most exciting and thrilling to see the fantastic progress it has made in diversified fields for which many selfless, devoted and service-oriented people have made substantial contribution for its steady growth surmounting the various problems encountered, which I am recording in this report.

GENESIS

The genesis of this Association is quite interesting. It was on a sunny Sunday in February 1926 that five professionals from Mysore Messrs Krishnappa, H. S. Iyengar, Chidambar Rao, M.S. Narayana Rao and B.S. Iyengar met in Girgaum and decided to create a forum for fulfilling the cultural aspirations of Mysoreans in Bombay. Their goal bloomed into a reality on November 12, 1926 when the 'Mysore Association' become operative under the leadership of its founder President Raja Karya Prasakta Deewan Bahadur K. Ramaswamy. The Association was formally inaugurated on January 9, 1927 by Prof. N. S. Subba Rao, Vice-Chancellor of the University of Mysore.

REGISTRATION

The Association was registered under the Societies Act XXX of 1860 in 1934 and subsequently registered under the Bombay Public Trust Act, 1950.

OBJECTIVES

The Memorandum of the Association has set out the following aims and objectives :

- To foster a Spirit of union, friendship and self-help among the Kannadigas in Bombay.
- To pursue cultural, social, educational and economic advancement of Kannadigas in Bombay.
- To encourage artistic talents among the Kannadigas in Bombay and promote fine arts.
- To pursue the physical welfare of the Kannadigas in Bombay by promoting sports.
- To foster Kannada language, literature and culture.
- To provide for the education of Kannadigas by means of schools, continuation of classes, reading rooms, libraries and lectures.
- To render medical help to all persons irrespective of caste, creed, religion or language.

MEMBERS

The Mysore Association has its members spread all over India and abroad. The members are professionals such as Engineers, Architects, Research Scientists, Industrialists, Legal luminaries, Theatre and Performing Artists.

PATRONS AND VISITORS

The first patron of the Association was His Highness Col. Sir Shri Krishnarajendra Wodeyar Bahadur, the late Maharaja of Mysore, who made an informal visit to the Association. The Visit of His Highness Shri Jaya Chamaraja Wodeyar Bahadur, the then Maharaja of Mysore who was also our Patron accompanied by H.H. Sir Shri Kantirava Narasimharaja Wodeyar Bahadur, the yuvaraja of Mysore and the Princesses Sujaya and Vijaya to the Association in 1937 was a unique occasion.

The most prominent and important people who visited Association are : Sarvashree : Rt. Hon'ble V.S. Srinivasa Sastry, Sir M. Visvesvaraya, Sir Mirza M. Ismail, Arcot Ramaswamy Mudaliar, K. Hanumanthayya, Devaraj Urs, S. M. Krishna, Ramakrishna Hegde, Dr.

Puttabhi Sitaramayya, H.V.R. Iyengar, S. Nijalingappa, V. Nanjappa, M. V. Krishnappa, K.C. Reddy, Prof. B.M. Sri Kantiah, D.R. Bendre, P.Mahadevayya, N. S. Subba Rao, T. P. Kailasam, Meda Veedu Krishna Rao, Manjeshwar Govind Pai, M. Venkatesha Iyengar, G.P. Rajarathnam, K.T. Bhashyam, Ram Gopal, H. C. Dasappa, D.H. Chandrasekhariah, P.R. Nayak, H.E.A.N. Banerjee, H.E. Dr. P.C. Alexander and H.E. Mrs. Ackama Alexander.

GROWTH

The Association was initially functioning from a rented premises at Velji Bhai Building near Nappoo Hall in Matunga. Attempts to secure a plot in Matunga for the Association to have its own building which began in 1932 culminated with a plot being sanctioned on a perpetual lease at Bhaudaji Road in Matunga by the Bombay Municipal corporation in 1934 through the good offices of Shri M.A.S. Iyengar, Asst. Engineer in B.M.C. the foundation stone for the building was laid by president. With the honorary services provided by messes Iyengar and Menzies (Architects), A Seshan, C.S. Garudachar and B.V.S. Iyengar and the voluntary donations given by the members, the 'Vani Vilas Memorial Hall' with a verandah and a kitchen was constructed on the ground floor in 1936

As a result of the steady increase in membership and multifarious activities undertaken, the need for having a first floor arose in 1939. The first brick for the first floor construction was laid by Shri N. N. Iyengar, the then President on October 10, 1940, the Vijayadasami day and was completed in the following year. The expenses were met with solely from the voluntary contributions given by the members.

When the sphere of activities further widened, there was a necessity to construct a second floor which could materialise under the leadership of Shri B.V.S. Iyengar, the then President who not only met the expenses for it but also

personally supervised the construction of two rooms.

In 1967, the building was further extended to include a mini theatre and lodging facilities to students coming on educational tours from Karnataka. Smt. Padmini Ramchandran and Smt. Vyjayanthi Bali graciously lent their artistry for this cause and the Govt. of Karnataka gave a munificent grant.

Shri N.R.N. Iyengar (known as 'NACHHI'), who was the Jt. Secretary of the Association for about 25 years has made the major contribution for the growth and development of the Association by his indefatigable energy, selfless devotion and dedication. He is popularly called the 'Vanguard of the Association'.

During the eighties a full fledged Auditorium was planned under the leadership of Shri A. Nagabhushana Rau, President and renowned construction expert. This plan has now successfully materialised. An air conditioned auditorium with a seating capacity of 300 having acoustics, well-laid out stage and green room has been constructed with lift facilities and catering services will be provided on the terrace. This was inaugurated on October 16, 1999 by His Excellency Dr. P. C. Alexander, Governor of Maharashtra.

JUBILEES

The Association has celebrated its Silver, Golden and Diamond jubilees in 1951, 1976 and 1986 respectively.

ACTIVITIES

Sports : This started with gymnasium in 1931. With the presentation of a Table tennis Table by Shri N. Subramanian, this indoor game picked up at great pace. A munificent gift of a Silver Rolling given in 1948 by Shri B.V.S. Iyengar, President enabled the Association to conduct an open Table Tennis Tournament which was one of the major ranking tournaments of Bombay. Many stars like Dilip Sampath,, Shri Ram were born in these tournaments.

The Billiards game owes its origin to the generosity of a non - Mysorean Shri Nanji Premji Devsay who made a gift of quarter size Billiards Table. the Association had instituted a silver cup in

his memory. Sarvashree N. Subramanian, and H.S. Nilkanth have contributed to the development of this game.

When there was no open space to start some out door games, the Bombay Municipal Corporation graciously permitted the Association to use the playground at the back of the Association building. Basket Ball, Volley Ball and Cricket became extremely popular. The Seth Jamnadas Bhan Jubilee Rolling Trophy for Basket Ball Tournament played under the floodlight delighted every one. The basket ball team of the Association bagged the Bombay state championship for the successive years of 1949, 1950 and 1951 and also won the Matunga Athletic Club Trophy and Dalal cup.

The Association had the unique distinction and honour of four out of five players including the Babu Ramaswamy, O.N. Ramarao being selected to represent Bombay state to participate in the XVI All India Olympic Games held in 1950. Sarvashree K.S.K. Iyengar, Subba Rao, Sitaram, Babu Ramaswamy and Parthasarathy have contributed to the development of basket ball.

EDUCATION

An elementary school started in 1926 in the premises of the Association with self - help became the nucleus for the establishment of the National Kannada Education Society in 1939 in co-operation with the Bombay Kannada Sangha. Today NKES educates about 3000 underprivileged children from Dharavi, Antop Hill and Wadala, right from kindergarten to the 10th standard in both Kannada and English medium. It is our pride that many students of this school have now assumed vital roles in nation building. The efforts of Sarvashree R. D. Char, Varadrajana, R. V. Murthy, B. Narayana Swamy and Smt. Vaidehi Char for the development of education are worth recording.

FINE ARTS & LITERARY ACTIVITIES

The development of fine arts at a rapid pace was chiefly due to the untiring efforts of Dr. R.L.N. Iyengar and Krishnamurthy, The Association has promoted drama, Bharat Natyam, music,

Harikatha, light music etc. and gave encouragement and platform to artists who came from Mysore.

In 1976, the Association Collaborated with the Karnataka Lalitha Kala Academy and organized an exhibition of 85 paintings from Karnataka in January 1986 in the Association Hall and in the Jehangri Art Gallery in February 1986. Again in February 1988, an exhibition of over 80 painting from Karnataka was held in the Jehangir Art Gallery for a week.

The Association had also organized the 34th Kannada Sahitya Sammelana in which the Association bagged the prize for its story, presentation high caliber talents. Kavigostis were also held in which poets and writers like Sarvashree Masti, DVG Bendre, Kuvempu. Sri Ranga, Shivarama Karanth, Goruru and Dr. Gokak participated.

The association established an Endowment in the Dept. of Kannada, University of Mumbai. in commemoration of its golden jubilee celebration to organize a lecture every year and eminent personalities in Kannada literature like Sarvashree U R Ananta Murthy, Dr. Shivaram Karanth, Dr. V K Gokak, Dr. Kirthinath Kurthurkoti and Dr. Chandrasekhara Kambar were invited to give lectures,

MUSIC AND DANCE

The association has been hosting Maha Ganapathi festival ranging from 5 to 10 days in which many star performers have participated. It has also hosted dance festivals including Nritya Karnataka focussing on Mysore School of Dancing. The contributions made by Gurus Mahalingam Pillai, Kalyana Sundaram and Rajee Narayan are worth recording. Under the tutelage of Smt. Gita Vishwanath, Association produced a number of ballets. A four day Karnataka-Maharashtra Dance festival projected a blend of folk Nrityas in both languages.

THEATRE

Starting in 1926, it was Shri Gangadharaiah, a lawyer by profession, who initiated the theatre activity in the Association. The group initially staged

(continued on page 11)

DERIVATION OF KANNADA

by Channabasappa Belgaumkar, Winnipeg, Canada

(Courtesy :Kannada Kulkoti Trust, Thane)

We have come a long way to settle down in Canada from Karnatka, one of the states in India; the language we speak is Kannada. Often we wonder why, Kannada and Canada sound the same when heard from a distance. The younger generation born in Canada to the parents of Indian Origin, especially from the state of Karnataka, may ask their parents if they are related to the aborigines of this vast and cold country, Canada. When I came to Canada, people asked, what my mother tongue was, and I replied Kannada. They were astonished, because they had never heard of such language called Kannada. It made me to ponder over the matter, about my origin and the origin of my language.

The name Canada derived from the native Iroquoian Indian word Kanatha which means group of huts. Similarly, the name America emanated from Vespucci Amerigo, who explored, their continent in 1492 A.D. A map maker suggested that this area be called America. In North America it has become a fashion to denominate the states and provinces, invented allys, rivers, mountains, etc. after American Indian names. As much as Canada and Kannada are confusing so much the word Indian is also misleading. We, the real Indians, found an easy way to enter Canada, however, Columbus who was striving to discover fabulous India in 1492 A.D., ironically missed the way; the discovery became a blessing in disguise. He entered a new horizon and a new world, and called it India as if he had discovered a new way instead of the one via Cape of Good Hope, around South Africa, thinking that the copper skinned indigenous inhabitants were Indians.

We have come from a very ancient and civilized land, India 'the great mother land', particularly from a district region of Karnataka, to settle down in North America. Kannadigas of Karnataka, even may not know, the origin of the name of Karnataka, though we have lived for generations as sucklings of that 'the great mother'. The study is going on to investigate the origin of the people and

the land where a unique blend of Aryan and Dravidian people have settled from time immemorial. Many thinkers and writers of Karnataka as well as India, have allied the name Karnataka with Mahabharata and Ramayana. * The grammarians, Panini, Katyayana, and Patanjali make no reference to Karnataka. Nevertheless, Panini mentions Karnadhaka as a gotra name. The Mrichchkatika of Sudraka mentions Karnatadesha and Karnataka. The Tamil epic Silappadikaram mentions Karunadar while in the Velvakudi copper plate occurs the word Karunadagam. Varahamihira in his Brihatkatha mentions the name Kamata while Rajashekhara in his Kavyamimamsa mentions the name Karnata to indicate the people. The Matsya and Skanda Puranas have called the Kannada country Karna, Kannataka, Karnataka. Even the Markandeya Purana makes mention of Kannataka. A copper plate of Kadambas dated 450 A.D. refers to 'Samagra Karnatadesha'. Bilhana is his Vikramankadevacharitra refers to Vikramaditya as the 'Moon of Karnataka'. (Bilhana: A Kashmiri poet lived, during the time of Kalyan Chalukya, Vikramaditya, 1076-1126 A.D. excerpted by Channa). A Chalukya queen is referred to as 'the beloved of Karnataka King', The inscription of Hoysalas cite the titles like 'The son of the lotus of Karnata dynasty'. Inscription refers to Vijayanagara kings as the lords of Kannada Rajya and the lords of jewel throne of Karnataka. Nripatunga's Kavirajamarga, the first Kannada work (814-878) uses the word Kannada both in reference to language and region. Pampa (Krishna III, Rashtrakuta, 939-67 A.D.) in Adipurana, describes the Kannada army. Even Chandombudhi of Nagavarma, the earliest Kannada Prosody, refers not only to Karnataka but also to the classification of special Kannada meters, under the title Karnataka Vishaya Jati.

The origin of the word 'Karnataka', however, become a subject of controversy among Kannada scholars. According to Heras the people of Karnataka are apparently referred to in

one of the seal inscriptions of Mohenjodaro as one of the ancient tribes of the land. The sign used to mention them is said to contain a symbol to denote an eye. In the proto-Dravidian language of Mohenjodaro, it will read 'Kan', eye or to see. The small sign placed about it is determinative personality. Therefore it will read 'Kannan', 'people who have eyes'. This evidently refers to tribe. The ancient word Kannadiga by which the people of modern Karnataka are mentioned seems to be a modification of Kannanir.

Shambha Joshi traces the antiquity of the Kannada race to the earliest Vedic period by a study of Vedic mythology and etymology. In his view, the word Kannada, of which Karnata is a Sanskrit rendering, stands for Kannada country in the main, its two components being Kan and nadu. Kan means the Kanna race, which is the ancient stock of later Kannada people. The Kannas themselves are a branch of the earliest pre-Aryan Dravidian known as Kalavar or Kollar (meaning thieves) who belong to the Rigvedic era. The Kalavar race is said to be Mula Dravida and Kanna Arya Dravida and their admixture gave rise to Kannada culture.

According to others Karnataka abounds in rich forests which grow such fragrant trees, the sweet smell of which spread over a major part of the land. On this basis it is argued that the word Karnataka is derived from Kammitu + Nadu = Kannadu yielding place to Kannada. It is also maintained that the melodious music of birds, bees, and butterflies which were played into the ears of the people inhabiting the region, pleased them. Thus from Karnataka the name karnata must have been derived.

D.R. Bendre is of the opinion that there are two races at the source of Kannada-Kula, whose combination has evolved the Kannada race. They are the Kannaas or Kalayas and Naras or Natas well known to the history and Puranic legend. The Natas intermixing with Kal-Kaleyas gave rise to Karnataka race (*Selected from "History of Karnataka" By H.V. Sreenivasa Murthy and R.

Ramakrishna).

The vestiges of Karnataka are in Herappa and Mohenjodaro where traces of Dravidian people are still found. The people of Dravidian origin still existed in Brahui, in Baluchistan, (See the map of National Geography, December 1984 - Channa') one of the 'provinces of Pakistan. I partially agree with their opinion, derived from the eminent thinkers of Karnataka, such as Rev. Father Heras, Dr. D.R. Bendre and Shambha Joshi. The origin of the term Karnataka defines any approach to the infinity. Scholars are not agreed over the derivation of the word Kannada itself. Kannada is variously derived from Karunadu. This seems plausible bearing the geographic characteristics of the region inhabited by the Kannadigas. Karunad at first meant the country and Karunadar, the people of this country. When it took the form of Kannada, Kannada stood for the country, people and language as well.

The ambiguous epithet, Kamad, is meant to be the 'black soil'. The compound word Karnataka is really Kari (black) + Nad (nation or country). In fact, if we take the history of Karnataka in chronological order, Chandragupta Maurya (321 - 297 B.C.) took hermitage near Mysore at Shravanabelgol, and converted himself to Jainism. Even before Chandragupta, the influence of Kannada was spread far beyond the Narmada river to the north and the Kaveri river to the south. This region was called as Deccan which means Dakshin in Sanskrit. The Deccan Plateau is volcanic alluvial black soil, which is not only good for cultivation but also very suitable for making pots. Going very deep into the crux of the meaning of the word 'pot' its meaning is concealed and ambiguous. The word 'Terra-cotta' has an allusion to Karnataka, though the component words terra and cotta are not etymologically related to Karnataka, yet by analyzing the word one can interpret the meaning. Terracotta is a Dravidian word in actual sense, somehow it might have been borrowed by the Celtic people, who were Druids (Priest of Celtic) also related to Dravidian. Terracotta means earthen pot, terra means earth, Cotta means pot (koda - in Kannada). Pot is a Sanskrit rendering of Patra. According to The Concise Oxford Dictionary, Teracotta

means, Hard pottery used as ornamental building-material and in statutory (often attrib.); statute, fugerine, of this; (a & n.) its brownish red colour (Italian, = backed earth). The word terra has taken a multiple meaning in many Indo-European languages. The actual meaning is earth. In Kannada, and also in any Dravidian languages 'Terra' has become 'Tala', in Malayalam it has been pronounced as 'Tara'. It is too much to explain the meaning of each word in every Dravidian language. The word 'Patal' means hell (under world) and 'Sthala' and 'Dharti' means place, in Sanskrit. While in Kannada 'Patalgange' means an anchor to pull the fallen pot from the well. (literal meaning, pull the river Ganges from the hell). The word Tiga means buttock in Kannada, it may have derived from Tala means bottom. In sound theory 'L' has proximity in accent with 'R' and 'D' (Chitradurg = Chitldurg, Kadwad = Karawar) that is L=R=D. What is down has a comprehensive meaning to a word Tala. It is meant that the earth is down, the heaven is up. The word 'Mele', in Kannada, means up, may have become 'mugilu' means the sky, 'malige' a roof, 'moda' a cloud and so on. In French language Terra-nior means black earth (potting earth for plants). I would like to give few more references from the Concise Oxford Dictionary: Terra-cariosa=Tripoli, rotten-stone; terra-filius = son of the soil, humbly-born person; terra-firma = dry land; terra-incognita = unknown region; terra-Japonica = gambler (orig. thought to be earth from Japan); terra-nera=pigment used by ancient artists; terra-verde=green earth used as pigment. There are host of words such as terrace, terrestrial, terrain etc. all are derived from the root word 'terra'.

The revealed meaning of terracotta, in comparison with Karnataka may seem conceited and irrational. However, if I give a philosophical interpretation that may facilitate to understand the mysterious meaning of terracotta. The compound word terracotta, in which the part cotta has allusive meaning yet it has not been much expounded; rather it has become a part of the whole word as earthen pot. The actual word is 'Koda' in Kannada, the same word has transformed in other Indian languages, as gadagi, gadi, gaghari and so on. What

is the importance of terracotta in entire civilization of all mankind from the time immemorial?. In the Indus Valley civilization two great requirements of like were invented; One was wheel and the other was pot. The pot and the wheel are the two sides of the same coin. Without wheel pot cannot be made to a desired shape (isthmus part of the pot) to pull water from the deep well. It is evident that the wheel was invented first then the pot was made by alluvial soil. The comprehensive significance of terracotta not really meant just to make pot/when the wheel was not invented or the wheel was not readily available, instead other ornamental figures, without the aid of wheel, were made by an artistically minded primitive cave man. The cognate meaning of terracotta is of making pots and figures in clay. Archaeologists have found many terracotta figures in every known civilization on the earth. Mysterious and incredible terracotta figures are illustrated in the book called "The Great Mother" By Erich Neumann, translated by Ralph Manheim.

The wheel and the pot are very essential part of life, without which man could not have survived for so many years. Necessity is the mother of invention. The rational and sensible meaning of pot has been explained lucidly in the book called "The Great Mother" - All basic vital functions occur in this vessel-body schema, whose "inside" is an unknown. Food and drink are put into this unknown vessel, while in all creative functions, from the elimination of waste and the emission of seed to the giving forth of breath and the word, something is "born" out of it. All body openings as places of exchange between inside and outside, a numinous accent for early man. They are therefore distinguished as "ornamental" and protected zones, and in man's artistic self-representation they play a special role as idols If we combine this body world equation of early man in its first unspecific form with the fundamental symbolic equation of the feminine, woman = body = vessel, we arrive at a universal symbolic formula for the early period of mankind:

Woman = body = vessel = world

Dr. Radhakrishnan, from the Hindu View of Life :

Boehms says: 'Consider the bird in

our forest, they praise god each in his own way, in diverse tone and fashions. you think god is vexed by this diversity and desires to silence discordant voices? All the forms of being are to the infinite Being Himself'. Look at this Sufi utterance in the translation of Professor Brown of Cambridge:

Baker or flagon, or bowl or jar,
Clumsy or slender, coarse or fine;
However the potter
(Channabasappa) may make or mar,
All were made to contain the wine
(Karnataka) :

Should we week this one or that one
shun

When the wine (Karnataka) which
gives them their worth is one ?

To explain so much at this conjecture, the cognitive words 'Kari' 'Eri' and 'Terra' have morpholized each other to become as Karinad (black land Eri-nad (Eri-Bhoomi = black soil or land) and Terranoir (black soil), have the same meaning as black soil or land. Further, the word Arya may mean 'Great on Earth'. 'Er' means earth, 'Ayya' means Ajja (The Great, J=Y, Jamuna + Yamuna Javan=Yavan=Youth) A Dravidian interpretation has a profound meaning. The meaning of Arya may have been explained better in some other context than I have explained). These enigmatic and ambiguous words may take space to prove in detail. While explaining the regional importance of Karnataka, I have entered into a complicated and comprehensive subject which I must limit myself to explain further at this episode.

The word Karnad is the most plausible bearing of geographic characteristic of the region. Karnataka was also called as Moha-la-cha (Maharashtra - from History of Karnataka) by Yuan Chwang, in 641 A.D., who come from China, visited the Chalukya emperor of Vatapi (Badami), Pulakesin II (608 - 642). During The Satavahanas, The Badami Chalukyas, The Rashtrakutas of Malkhed, Kalyan Chalukyas, The Kalachuris, and The Seunas, Karnataka was comprised of most part of present Maharashtra and Andhra Pradesh. * The most popularly accepted theory has its root in history. The Chinese pilgrim Hieun Tsang (Same name pronounced in different way), who

visited Karnataka in the early 7th century, refers to the kingdom as Moha-la-cha (Maharashtra) At that time Maharashtra had not taken shape as a political and cultural unit, and was a traditional part of Karnataka. What did Hieun Tsang mean? In 7th century Karnataka, both Sanskrit and Kannada were widely used. Historians concluded that the empire has two names - Maharashtra (in Sanskrit) and Karu'nadu (in Kannada) both meaning 'The great country'. The Kannada king Pulikesi II was the most powerful king in India and the Karnataka of his day was unquestionably great in area and prestige. Karu'nadu could also have meant 'the High Country' since Karnataka straddles the lofty Deccan plateau. From Karu'nadu to Kannada and Karnataka (Ka was common suffix for names) would be logical phonetic changes.

Whatever its origin, the name has acquired a rich history. It is a long and fascinating story how Karnataka came to consider itself a cultural unit. Where did its people come from, what do they look like, how did they live? Why are so many religions practiced, so many languages spoken within its border? What is Karnataka today? (Karnataka : Published by Director of Information and Tourism, Government of Karnataka)*

Many thinkers and paleontologists of Karnataka and India have speculated on the origin of the word Karnataka. However, I have integrated in my own way to render further profound meaning to Karnataka. The way Karu or Kari'nadu has transformed, in the same way the name India has transformed. It is evident from the historical accounts that the name India has derived from the river Sindhu which the Greeks could not enunciate the letter 'S'. Even now 'S' is uttered like 'Yes' (not like Sanskrit 'S' or without prefix 'E'). In many part of India, those who have come especially from north-west Islamic region of India, pronounce spade (card game) as 'espade', stand as 'estand', screw driver as 'escrow driver', station as 'estation', and so on. Applying these rules, Sindhu may have become 'Isindhu', later it has been modified to India. Since the time of Mohenjodaro, the influence and meaning of Karnataka may have evolved from the

bank of Sindhu (Braui in Baluchistan) where the great civilizations developed and transformed Hindu philosophy and 'the great mother land, India. The people who moved gradually along littoral and then to south bound, has much to do with the name Karnataka. The people of Karnataka and its literature is the oldest in Dravidian languages (next to Tamil literature - as stated by A.L. Basham, The Wonder That was India, V.K. Gokak in Contemporary Indian Literature). The littoral part of ancient Karnataka and the part of present Karnataka is called Konkan Patti. The name Konkani is the 'Apapbramsa' (falling away) of Karnataka. The word 'Kari' may seem derogative with respect to people, that does not mean people are black, instead, it has much to do with soil and land than the colour of the people. In fact, the epithet 'Kari' has been infiltrated so much among the people of India, even 'Kari' has taken a 'divine form' in Hindu pantheon to mitigate the differences of colour among the people. It can be best concluded by the statement of Dr. Radhakrishnan in the book, The Hindu view of Life :

When in the hour of their triumph the Aryan made up with their dangerous through vanquished rivals (Dravidians, as stated by Channa'). They did not sneer at their relatively crude cults. The native inhabitants of North India (Aryans, as stated by Channa') clothed the naked forces of nature with gorgeous drapery of mystic fancy, and fashioned a train of gods and goddesses, of spirits and elves out of the shifting panorama of nature, and the Vedic Aryans accepted them all and set them side by side with heavenly hosts to which they themselves looked with awe and administration. It was enough for them that those crude objects were regarded by their adherents as sources of supreme blessings of life and centers of power which can be drawn upon. The gods of Rig Veda and the ghosts of Atharva Veda melted and coalesced (admixture of Aryans and Dravidians - Channa') under the powerful solvent of philosophy into the one supreme reality which, according to the qualities with which our imagination invest it, goes by this name (Karnataka) or that.

A VISIT TO INDIA

by Sopna Sury

Approaching India. Starting point is the aircraft. The plane is full with Indians, people of various shades and colours, a concert of voices, the cabin air smells spicy. People looking forward to going home. Business people who just finished their visits to fares in Europe and U.S. and eagerly await the plane to land in a country most famous for its growing population, severe social disparities, and Noble laureates (just think about the latest, Amartya Sen, celebrated image carrier for India and messenger for a different way of thinking economics).

India welcomes her visitors with its overwhelming charm of chaos. At least this seems to be the very impression any outsider will get the moment he steps out of a safe and more or less, familiar airport building.

Welcome to Mumbai. Back home hardly anyone whom you talked to was aware of the change in the city's name. Bombay? Yes, certainly know I this metro city. Latest since the movie called Salaam Bombay? Entered European cinemas and conveyed its own view on India. But where is Mumbai? The questioned might start giving diffuse explanations about the identity of these two cities, but will fail in generating any appropriate understanding for the change of a name, that is, or rather was, well-known in the Western community. Finally, the troubled might give up being aware of having not the least idea of the real motives and different justifications that may place this step in a less ridiculous light as viewed by third parties abroad.

Welcome to Mumbai. Gateway to India. High traffic, on the edge of collapsing, vrowded streets, people rushing through the city, trucks with 'please horn?' Signs, beggars on the road, strolling dogs and cows, scooters carefully balancing the weight of their passengers, quarrelling cab drivers, heavily moving buses, garbage in the gutter, pollution in the air, a mixture of carbon monoxide and sulphur dioxide burdening the breath you take, humidity and heat, the sweat dripping down your face. Your heat beats. You feel the adrenaline moving through yours veins

while observing the scenery that enrolls in front of your eyes. Too many impressions, the senses are filled and do not find a second to relax. The city simply rarely sleeps. And it drags every living being into daily struggle of survival.

This is only the very first superficial description of a play that takes place on a stage. There are millions of bits of pieces forming a mosaic and demanding to be an integral part of the picture you see, But how long will you stay a spectator? When will you start asking for a role of your own? Authenticity and alertness are major sentiments that come to your mind when thinking of India. A country that sets riddles every day and shows you how narrow minded and arrogant you are, the moment you think you are knowledgeable enough to state an state an opinion you are convinced about. The next step behind the corner will reveal the limitation of the insight you might have already thought to have attained. Yet, it might also endorse that you have at least started to understand the small niche you are moving in and the rules of the cosmos surrounding you.

It looks puzzling: The jungle of languages, the music daily life produces, political dissuasions, the tension between the worlds. On the one hand, the traditional India with values and principles to withstand any challenge from outside of the country, on the other hand, new messages like consumerism and independence from family ties a re broadcasted by the media, and eagerly awaited by the youth who spread the news among peers. New gods, create competition for Ganesh of Shiva. Their names are Channel V or U.S. - American New Age style of life. While the western culture in Europe or U.S. causes tragedies like 'The lost Generation X' and makes more and more young people start an odyssey for the ultimate goals in life, youngsters in the other part of the world get attracted by the materialistic temptations a life abroad promises and leave their country and heritage behind. Nut is this really a representative view on today's India? If the spectators leans anything within a short period of time, it is the incredible juxtaposition of old and

new, West and East, tolerance and narrow-mindedness, secularism and new, West and East, tolerance and narrow-Mindedness, secularism and religious fanaticism, poverty and luxury, hope and distress, intellectual brilliance and stupidity. And how easy do you take the play you watch as granted ! You start setting up your own theories not realising the bias you are already caught in.

It is so ridiculous. You believe you have observed thousands of issued that urgently need attention by the authorities and you simply lack the understanding why it should take such a long time to solve problems. Wouldn't it be so easy if the people in charge worked together? But how should that be possible? A country with millions of people living at the line of poverty or already far beyond it illiterate and full of worries how to make the next day. A country still very much relying on the agriculture sector, amounting to around 30% of the GDP. And on the other hand the smart software programmes and MNCs representing only a minority in the diversity of India. How is it possible to satisfy all parties involved and still make the people feel a difference? India, just like Italy, a country surviving in spite of its government and not because of it.

And, in this context the interesting point arises how reality is built. The average Western spectator keeps wondering how anybody well-educated and exposed can support a government formed by a Hindu-fundamentalist party. Fears of anti-Muslim movements in India and unpopular decisions for foreign investors keep on nourishing the critical voices. No wonder that names like Sonia Gandhi who at last in Western eyes seems to represent the modern and open India get unquestioned support whereas anyone who makes the effort of reading not only prop-Congress Indian newspapers and magazines will easily find out that the hysteria created around her or her daughter lack any sophisticated base of political competence and quality of leadership. Therefore, Indian reality in the West and Indian reality in India certainly divert. Finally, you take the daily verbal attacks against party members as one natural kind of

amusement for the audience.

Amusement is also often associated with cinema. But you need not really take the extra effort of leaving your home, paying for a ticket and watching a second-class Hindi movie in one of the numerous cinema halls a metro provides. Instead of that rather enjoy the large variety of pictures a view out of the window provides: Which channel would you like to watch today? The mother preparing food for her family, the kid studying its books for school, friends sharing their time? These are scenes from si-called typical Indian middle-class families, mayable the last fortifications of security, peace, cosiness and the belief in common values. That at least is the perception you carry away with you when comparing this segment of India with the respective one in Europe. And it strongly makes you feel that if it comes to people india will be the first choice.

India, a country as heterogeneous as life can be as fascinating. You either love it, or hate it, but mediocre sentiments do not seem to be appropriate to mirror the intensity of consciousness you experience when being there. If you are lucky you may leave the country with a deep feeling of satisfaction, similar to the one when you succeed in completing the frame of a long time back started puzzle. And you feel happy, because you know ypu can return any time and continue the picture you just started to buid up.

MATRIMONIALS

Alliance invited for a Kannada Madhwa Brahmin Girl, Slim, Fair and pretty. 25 years 5' - 5" tall. Kapi Gotra Graduate done Computer course and also Artistic courses. Boys should be qualified and well placed in job of respectable Brahmin community May apply to Box No. 178.

...

Kannada Madhwa Graduate aged 31, height 160cm., Atreya Gotra, Makha Nakshatra working in Mumbai seeks Graduate preferably employed girl. Write with horoscope box No. 179.

(...from page 6)

THE MYSORE ASSOCIATION 1926 - 1999 - AN OVERVIEW

mostly mythological and costume plays. Music played a key part and men took the women's role. Later, women came forward to act in plays. The stalwarts who contributed significantly to the theatre activity are are Sarvashree Gangadhariah, B.G. Achar, M. Seshan, M.N. Sampath, Rama Rao, R. Nagendra Rao and Hemsing, Among women, Srimalthis Madhura Krishnaswamy, Geetha Vishwanath, Sudha Acharya, Sandhya Murthy, Susheela Rao, Meera Rao and Laxmi Murth have contributed for the theatre activity which is worst recording It was the influence of Karnataka Prahasana Prapithamaha T. P. Kailasam which made a departure of costume plays to social themes. in 1947. Under his tutelage, the group gained such versatility, its fame lasts till date. Artists of high calilse were developed such as SarvashreeJayabheema Rao, Gopal Rao, Raghavendra, K N Guru, Haridas, S.N. Nagaraja Rao, S. R. Prasanna, A. T. Padmanabha, B. G. Achar and T R S Anandam who were noted as top class artists.

With the availability of a mini auditorium in 1967, the theatre activity got a boost and Dr. B. R. Manjunath started producing and directing the plays for the group which continues till date.

SOCIAL ACTIVITY

The Association has celebrated Independence Day, Republic Day, Ugadi, Sir Rama Navami, Akshaya Thirthiya in most fitting manner when the members participated in large numbers. The Association has also organized annual excursion to its members to places of historical interest and scenic beauty.

The social service rendered by srimathis Vadehi char, Shyamalamba, Usha Jairam, Poomima Sri Krishna, Geetha Vishwanath, Leela Rajkumar for the education of the underprivileged, street children, providing employment to destitute ladies and for the cause of underprivileged women is worthy to mention.

HOSTEL AND MESS

In those years, there was no boarding and lodging facility available at Mumbai for people who come from outside for a short stay. The Association provided hostel facilities for students from Karnataka who came to Mumbai on excursion or educational tour and also to Kannadigas who landed in Mumbai in search of employment. This facility however, had to be with drama due to pancy of space.

The Mysore Mess started in 1926 was a resounding success attracting large number of Mysoreans and Association members with their families as the quality of food delicious and sumptuous.

LIBRARY

Started with a listed stock of 1800 volumes in Kannada and 850 in English, the library of the Association over the years has built up excellent collection of books, reference materials, periodicals, Kannada and English news papers. A television set is also provided to enable the members to watch the programmes.

PUBLICATION

The Association has been publishing a periodical entitled 'Nesaru - Tingalole' well received in and outside Mumbai

CONCLUSION

The Mysore Association stands as our example of how self-help, co-operation, determination, hard work, commitment selfless devotion, sustained interest, financial and technical back up and personal supervision of its members can bring up an institution to a high level in the most centralised location in the metropolis like Mumbai. The Associations magnificent building with lush greenery has become a land mark for Bhaudaji Road in Matunga.

Perhaps one is yet to see another self made institution of this kind in Mumbai which has come up from the scratch solely through the uninterrupted joint effort, co-operation, friendship and love of the Kannadigas for the last 73 years and achieved this stupendous task of which every Kannadiga should be proud.

'HOME' - THE FIRST SCHOOL, "MOTHER" - THE FIRST TEACHER

There is a saying in my vernacular Language (Kannada) 'Moneye' Prathama Patha Shaale - Thaayiyee Modala Guru" (meaning home is the first school and moher is the first teacher) How true and relevant it is! About a decade ago I had expressed in some meeting my shocked feeling and observations about "student - teacher" relationship (guru - shishya). Things have changed from bad to worse, Day by day & minute by minute the "education system" as a whole (comprising not only teachers & students but every one from top down the ladder including parents) is ailing "Corruption" & "Commercialisation" has crept in to the whole system and future seems really bleak and dark. The "noblest of Professions" - it is called, because even a doctor or engineer has to have a teacher to teach the intricacies & the "essence" of the course to guide him, to achieve success in his career, the teacher is the real "architect" of his future. But the present scene does not have any of these features. Universities, colleges, schools are no more the "temples of learning" & "knowledge" as they were once upon a time. The course is selected on the day of the child's 3rd year birth

day. The course which has the highest demand and leads to a lucrative career is decided by the child's parents. The day the child steps into the nursery school, his childhood ends. He is not allowed to play as & when he likes. The idea is drilled into his mind that if he wished to become a doctor or engineer like his own father or sibling in the family, he should not waste his time in playing & always do "home-work" which is nothing but "mugging-up" the notes given in the class, year after year. The child's playfulness, childish innocence is crushed, & no wonder these days the children do not talk like children & enjoy in repeating filmi-dialogue. Gone are the days when we used to sit with the child & teach them basics in all the subjects like maths & nursery rhymes in the form of stories from epics, history etc. Parents used to instil in the child, moral values & right attitudes in their formative years. These days the parents who are very busy in their own career, have no time or inclination to see to the child's mental, emotional developments. They entrust the future of the child in the hands of a private tutor who will be the child's architect. By paying a few bucks to the

● Mrs. Vanaja Rajan

tutor they just wash off their hands & are not bothered. At every stage of development of the child, they should observe the child and get involved in the child's activity. But this is not the reality. No wonder new problems like drug addiction, perverted sexual behavior pattern etc. have emerged as maladies of 80's & 90's. It is sad that children pick up their vocabulary not from dictionary or encyclopedia but from films. I was shocked to learn that "copy writing exercises" are no more in vogue in schools. I wish & hope parents would take a cue from this article, to rise to the needs of the children who are the building blocks of our country rich in cultural tradition. Let them become "The first teacher". Every home should become a real school & whatever the child learns in the formative three years will be permanently etched in its mind. Teach them good values, discipline them lovingly & not make them just puppets in your house to satisfy your ego. You have brought them to this world & it is your duty to make this world a better place for them to live.

THE WINNER OR LOOSER

The Winner : is always part of the answer;
The Loser : is always part of the problem;
The Winner : always has a programme;
The Loser : always has an excuse;
The Winner : says "Let me do it for you;
The Loser : says "That's not my job;
The Winner : sees an answer for every problem;
The Loser : sees a problem for every answer;
The Winner : says "It may be difficult but it's possible;
The Loser : says "It may be possible but it's too difficult.

-Chaitra D. Harihar.

RESPONSIBILITY

This is a story of four persons named Everybody, Somebody, Anybody & Nobody.

There was a important job to be done & everybody was asked to do it. Anybody could have done it but nobody did it. Somebody got angry because it was Everybody's job. Everybody thought Anybody could do it but Nobody realised that Everybody would not do it.

It all ended up that Everybody blamed Somebody when Nobody accused Anybody.

One of the Four Bodies.

- Hrishikesh D. Rao.

COLLECTION OF JOKES

- (i) Patient to Nurse : Sister, will the doctor stitch up the wounds nicely?
Nurse : Don't worry, earlier, he was a tailor.
(ii) Father: Son what is 9 multiplied by 8
Son: 70
Father : Good work my boy, here is your chocolate.
Neighbour: 9 multiplied by 8 is 72. Why did you give him chocolate?
Father : My son is improving because yesterday he said 88.
(iii) Son: Dad, I got a part in the school play.
Father : That's terrific. What is it ?
Son : I play the part of Dad.
Father : Go back & tell them you want a speaking role.
(iv) "Mummy", said the little boy, "do you know the beautiful vase in the dining room that's been handed down from generation to generation?
"Yes" said his mother. "What about it".
"Well the last generation just dropped it", said the little boy.

— Hrishikesh D. Rao.

ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರು ಪ್ರಾತಃ ಸ್ಮರಣೀಯರು

ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್

'ಬೆಳಗಾಗ ನಾನೆದ್ದು ಯಾರ್ಯಾರ ನೆನೆಯಾಲೀ ಎನ್ನುವಾಗ, ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸದ್ಭಾವನೆಗಳು ಮೂಡಿ ಬಂದು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಆಚರಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು, ಡೊಂಬಿವಲಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರ ಜನ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಉದ್ಘಾಟನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನುಡಿದರು, ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂತಹದು ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಘನತೆ, ಗೌರವಗಳಿಂದ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ., ಶಿವರಾವು ಕಾರಂತರಂತಹವರಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರದು. ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನಿತ್ತವರು ವಿ. ಸಿ. ಒಬ್ಬರೇ. ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಈ ಉತ್ಸವ ಪ್ರಶಂಸನೀಯ ಇಂತಹ ಉತ್ಸವಗಳು ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸಿದರು.

ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೈಸೂರು ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ಸು ಹಾರೈಸಿದರು.

ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಡಾ. ತಾಳ್ಮೆ ವಸಂತ ಕುವಾರ್ ಅವರು ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರು ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಸನ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಶುಚಿ ರುಚಿ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡವರು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಹೆಸರು ಬರಲೇಬೇಕು. ಇಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕರೆ ಇತ್ತರು. ಪ್ರಾ. ಸೀತಾರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರ ಕೃತಿಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ 'ಗೀತೆಗಳು' ಸಂಕಲನದ ಹಿಡಿದು 'ನೋವು ನಲಿವು' ವರೆಗೂ ಅವರ ಕವನಗಳ

ಸುತ್ತಮುತ್ತ

ಸಂಕಲನಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು; ಹೊರತು ಅವುಗಳ ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳುಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ಮೇಲೆ ಅಗಾಧ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಅವರದು ಎಂದರು.

ಅಂದಿನ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಡಾ. ವಿದ್ಯಾಶಂಕರ ಅವರು. ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರ ಕವನಗಳು ಬಹುತೇಕ ಗೇಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ಮರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಜನ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರುಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು.

ಭಾಷಣಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಅನುರಾಧ ಶರ್ಮ, ಸೌಮ್ಯ, ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ತಂಡದವರು ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಕೃತಿಗಳ ಗಾಯನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದುದು ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನಿತ್ತಿತು.

ಮಹಿಳಾ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಡಾ. ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನೀತಾ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕವಯತ್ರಿಯರಾದ ಡಾ. ಗಿರಿಜಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಡಾ. ಸುನೀತಿ ಉದ್ಯಾವರ, ಕನಕ ಹಾ. ಮ., ವಿದ್ಯಾದೇಶಪಾಂಡೆ, ಜಿ. ಪಿ. ಕುಸುಮ, ಅರುಣಾ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕವನಗಳ ವಾಚನ ಮಾಡಿದರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಡಾ. ಸುನೀತಾ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರು ಈ ಶತಮಾನದ ಯುಗ ಪುರುಷರಲ್ಲೊಬ್ಬರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ವಿ. ಸಿ. ಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಈ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀ ರಾಜೀವಲೋಚನಂ ತಯಾರಿಸಿದ ಡಾ. ವಿ. ಸಿ. ಯವರ ಭಾವಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಪಟದಿಂದಿರುವ 'ಕನ್ನಡ ಅಂಕೆಗಳ

ಗೋಡೆ ಗಡಿಯಾರ'ಗಳನ್ನು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಉತ್ಸವ ಸಮಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಎಸ್. ಆರ್. ಕುಬೇರ್ ನೀಡಿದರು.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಗೀತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ರಾಮ ಮೋಹನ್ (ಮೈದಂಗ) ರಸಿಕಾ ಪಡೆ (ಹಿಂದೂಸ್ತಾನೀ) ಅನುರಾಧ ಶರ್ಮ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಲ (ವಿದ್ಯತ್) ಇವರುಗಳಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಅರ್ಹತಾ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನಾಗಭೂಷಣ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದಿಸಿದರು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ, ಕೆ. ಜಿ. ಸೋಮಯ್ಯ ಕಾಲೇಜು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಮೂಡಬೇಕು. ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಜೀವನ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಘಟ್ಟ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತನ - ಮಂಥನಗಳಿಂದ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಮನುಕುಲದ ಘನತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಕೇವಲ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗದೆ ಪಾಠ್ಯೇತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಬಿಲ್ಲವರ ಎಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನ, ಶ್ರೀ ಗುರುನಾರಾಯಣ ಯಕ್ಷಗಾನ ಮಂಡಳಿಯ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಬಪ್ಪನಾಡು ಕೂಸಪ್ಪನವರು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಕೂಸಪ್ಪನವರು ಸೋಮೈಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಸೋಮೈಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಸೋಮೈಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸಮೂಹ ಗಾಯನದಂತಹ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಿಕಸನವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಅವರೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕಂಪನ್ನು ಹರಡಿಸುವರು ಎಂದು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲ ಡಾ. ಎಸ್. ಕೆ. ಭವಾನಿಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ನುಡಿದರು.

ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನ ಕೇವಲ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿರದೇ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿರದೆ, ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕು.

ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಮುನ್ಸಿಪಲ್ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಬಾಸಗೀ ಶಾಲಾ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದ ಕಾರ್ಯಶಾಫೀನೀಯ. ಪ್ರತಿಭಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು, ಸಂಯಮ ಬದುಕುವ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಶೈಶವಾಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತು ಬಲಿತು ಪ್ರಬುದ್ಧ ನಾಗರೀಕನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ. ಕೆ. ಸಂಜೀವ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನುಡಿದರು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಮನೋಭಾವ ವನ್ನು ಶಾಲಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಕಾಲಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಶಾವಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಬಾಳುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಪುಗಾರರಲ್ಲಿ ಓರ್ವರಾದ ನಾಟಕಕಾರ ಪ್ರಕಾಶ್‌ರಾವ್ ಪಯ್ಯಾರ್ ಅವರು ನುಡಿದರು.

ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಗ ಸ್ಮಾರಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಉತ್ಸವ

ನವದೆಹಲಿ : ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿಧನರಾದ ಹಿರಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರತಿಮ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲಾವಿದ ಮಲ್ಟಿ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಸಾಮಗ ಅವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನ ಉತ್ಸವ ನಡೆಸಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲಾವಿದರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಮಗ ಸ್ಮಾರಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು 'ದೆಹಲಿ ಕನ್ನಡಿಗ' ಪತ್ರಿಕೆ ಸಂಪಾದಕ ಬಾ. ಸಾಮಗ ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 4ರಂದು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಸಾಮಗರ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಾ. ಸಾಮಗ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಾಹಿತಿ ಎಂ. ವಿ. ಸಿಂಗ್ ಅವರು ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಸಾಮಗ ಅವರು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅರ್ಥಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರಲ್ಲದೆ ಜಾನಪದ ಕಲೆ ಯಕ್ಷಗಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರೌಢ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೆರುಗನ್ನೊದಗಿಸಿದರೆಂದರು.

ಕಲಾವಿದೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೋಮಲಾ ವರದನ್ ಅವರು ಯಕ್ಷಗಾನ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಜೀವತುಂಬಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮನಗೆದ್ದ ಸಾಮಗರು ಆದರ್ಶ ಕಲಾವಿದರಾಗಿದ್ದರೆಂದರಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪ್ರಗತಿಪರ

ಮನೋಭಾವ ಬೆಂಬಲಿಸಿದ ಸಮಗ ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿನ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯ ಗುರಿಯನ್ನಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದರು.

ರಾಜ್ಯ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯ ಆಸ್ಕರ್ ಫೆರ್ನಾಂಡಿಸ್ ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರಾದ ಸಾಮಗರು ಚಳುವಳಿಯ ನೇತಾರರಾಗಿದ್ದು ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಸಾಮಗರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತೆಂದರು.

ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಂಥಪಾಲಕ ಬಿ. ನಾರಾಯಣ ರಾವ್ ಅವರು 89ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಸಾಮಗರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಯಕ್ಷಗಾನವನ್ನೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದರು.

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ರಿಯಾ ಮೂಲಕ ಕಲೆ

- ಡಾ. ಪಾಟೀಲ

ಮುಂಬಯಿ : ಒಂದು ಕುರುಹನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಧ್ಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವೆಂದರೆ ವಚನ ಅದು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ. ವಚನಕಾರರು ಇದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಪರ್ಯಾಯವಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರು. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಿಯಾ ಮೂಲಕಲೆ ಎಂದು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರವಾಚಕ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಘಟಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಎಂ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು.

ಅವರು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಘಟಕ ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದತ್ತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅನ್ಯಭಾಷೆ ಶಿಸ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ಸರ್ವಜ್ಞ ಕಂಡ ಸಮಾಜದ ಕುರಿತು ಡಾ. ಸಂಜೀವ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಸರ್ವಜ್ಞ ಮಹಾನ್ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಕವಿ. ಸಮಾಜದ ಚಿಕ್ಕಿತ್ತೆಗೆ, ಮಾನವಕುಲ ಕೋಟಿಯ ಏಳೆಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಚೇತನ ಎಂದವರು ನುಡಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ

ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಡಾ. ಎಸ್. ವಿದ್ಯಾಶಂಕರ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿ ಸಂಸ್ಥೀಕರಣದಿಂದ ನಮಗಿಂದು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ದೊರಕುವಂತಾಯಿತು. ವಚನಕಾರರ ಅಲೋಚನೆಯ ಶೇಷ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದುದು. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸೃಷ್ಟಿ ಅದು ಸಮಷ್ಟಿಯ ಒಳಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ಅವರು ನುಡಿದರು. ಕನ್ನಡದ ಮಹಾ ನಿಷ್ಠುರವಾದಿ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಒಬ್ಬ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ವಕ್ರತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಆತ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದವನೆಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು.

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಡಾ. ತಾಳಚೆ ವಸಂತಕುಮಾರ ಅವರು ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ ಅಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಘಟಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ. ಜಿ. ಡಿ. ಜೋಶಿ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಡಾ. ಜಿ. ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿ ವಂದಿಸಿದರು.

ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ,

ಕು. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ

ಮುಂಬಯಿ : ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದ ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಲೇಜು ಪುತ್ತೂರು, ಇವರು ನಡೆಸಿದ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಎಂ. ಎ. ದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಕು. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಅಮ್ಮೆಂಬಳ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನ ದೊರಕಿದೆ.

'ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧುನಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಘರ್ಷ' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಬರೆದ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಕು. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಅವರಿಗೆ ಈ ಬಹುಮಾನ ದೊರಕಿದೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರವು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ, ಕು. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಅವರನ್ನು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಡಾ. ತಾಳಚೆ ವಸಂತ ಕುಮಾರ ಅವರು ಅಭಿನಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕು. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಭರತನಾಟ್ಯ ಕಲಾವಿದೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅವರು ಒರಿಸ್ಸಾ ಹಂಪಿ, ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಮೊದಲಾದ ಕಡೆ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಅವರು ಹಂಪಿಯ

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ನಿರ್ದೇಶಕ ಪ್ರೊ. ಎ. ಎ. ನಾವಡ ಹಾಗೂ ಲೇಖಕಿ ಡಾ. ಗಾಯತ್ರಿ ನಾವಡ ಅವರ ಮಗಳು.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೌಶಲ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ

- ಡಾ. ತಾಳ್ಮಜೆ

ಮುಂಬಯಿ : ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಕರ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಯಾವುದೋ ವಿಧ್ಯೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನ ಮೈಗೂಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೌಶಲ್ಯ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಸಂಶೋಧಕ ಡಾ. ತಾಳ್ಮಜೆ ವಸಂತ ಕುವಾರ ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ನಾಟಕಕಾರ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ ಅವರ, ಅಕ್ಷರಗಳ ಅವತಾರ ಭಾವೈಕತೆಯ ಸಾಕಾರ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಸಾಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂದೂ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧೋ ವಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನವಸಾಕ್ಷರತೆಗೆ ಪಸ್ತುತ ಕೃತಿ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತಿದೆ. ಕಲಿಕೆಗೆ ಹೊಸ ತನವನ್ನು ತುಂಬಬಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳು ನಮಗಿಂದು ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಅಂಥ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಹಿಪಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಡಾ. ಸಂಜೀವ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ಹಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಂದು ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಾಲಕರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಿತಿಯಲ್ಲೂ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ. ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನದೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿ ಬದುಕುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ ನಾಟಕಕಾರ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟ ಅವರು ಈ ಕೃತಿ ರಚನೆಯ ಹಿಂದಿದ್ದ ಪ್ರೇರಣೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳೇ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮೀಣ, ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ನಾಲ್ಕು ಐದನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಲಿಕೆ ಹಾಗೂ ಬೋಧನೆ ಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲೋ ದೋಷಗಳಿವೆ. ಅಕ್ಷರ

ಕಲಿಕೆಗೆ ಈ ಕೃತಿ ಸಹಾಯವಾಗಬಲ್ಲದೆಂದು ಆಶಯ ನನಗಿದೆ. ಸಂಯುಕ್ತತೆಯೇ ಜೀವನದ ಸಾರ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಡಾ. ಜಿ. ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿ ವಂದಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ಜೋಶಿ ಅವರು ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

ಜನರು ಮತ್ತೆ ನಾಟಕಗಳತ್ತ ಬರುವ ಕಾಲ ಬರಲಿದೆ - ಟಿ.ವಿ. ಗುರುಮೂರ್ತಿ

ಮುಂಬಯಿ : ದೂರದರ್ಶನ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಲಾಭವಿದೆಯೆಂದಾದರೂ ಇದು ನಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಮ್ಮ ಇತರ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ದೂರದರ್ಶನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಜನರೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಟಿಕೆಟು ಸಿಗದೆ ಗಲಾಟೆಯಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಹೆಸರಾಂತ ನಾಟಕಗಳಿಗೂ ಇಂದು ಹದಿನೈದು - ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನರಷ್ಟೇ ಸೇರುವಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಖ್ಯಾತ ರಂಗಭೂಮಿ, ಸಿನಿಮಾ ಹಾಗೂ ಟಿ. ವಿ. ನಟ, ಟಿ.ವಿ. ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಅವರು ನುಡಿದರು. ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ ಮುಂಬಯಿಯು ಆಯೋಜಿಸಿದ ಸಂವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರುವ ನೂರಾರು ಟಿ.ವಿ. ಚಾನಲ್‌ಗಳು, ಮೆಗಾ ಸರಣಿಗಳು ಮನೆಯೊಳಗಿನ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ದಿನ ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳು ಜನರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅವರು ರಂಗಭೂಮಿಯತ್ತ ಬರಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಆಶಾಭಾವವನ್ನೂ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷ ಕೆ. ಎಸ್. ಅನಂತ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಅವರು ನೂರಾರು ಚಾನಲ್‌ಗಳ ದೂರದರ್ಶನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ವಿಶ್ವದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಅದು ನಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮನ ಒಡೆಯುವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಯುವಕರನ್ನು ಈ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ದೂರತರುವಂತಹ ಕೆಲಸ

ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಸಂವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಳಿಕ ಶ್ರೀಮತಿ ಹೈಮಾತವಮ್ಮ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದ ಸರಸ್ವತಿ ಸಂಗೀತ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯೆಯರು 'ಕವಿ ಕಾವ್ಯ ಪುಷ್ಪ ಮಾಲೆ' ಎಂಬ ಗಮಕ ಗಾಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಗಿರಿಧರ ಕಾರ್ಕಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಂದಿಸಿದರು.

ರಂಜಿಸಿದ ಭಾವ ಲಹರಿ

ಮುಂಬಯಿ : ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮುಂಬಯಿ ಇದರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಿತಿಯ ಯುವ ವಿಭಾಗವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂಘದ ಸಭಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಭಾವ ಲಹರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿತು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಲನಚಿತ್ರ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಯಕಿ ಸುಲೋಚನಾ, ಟಿ. ವಿ. ಎಸ್. ಸಂಗಮ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಟಿ.ವಿ. ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗ ವಿಜಯಪ್ರಕಾಶ್, ಯುವಗಾಯಕಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಗೂ ಯಕ್ಷಗಾನದ ಸಮಧುರ ಕಂಠದ ಗಾಯಕಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಧಾರೇಶ್ವರ ಇವರುಗಳು ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳಾದ ಬೇಂದ್ರೆ, ಕುವೆಂಪು, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ ಮುಂತಾದವರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವನಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಶ್ರೋತೃಗಳನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು.

ದಾಸರ ಪದಗಳು, ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಗಮನ ಸೆಳೆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಧ್ವನಿ ಸುರುಳಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೆಮಾತಿಗಿರುವ ಅನೇಕ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಸುಲೋಚನಾ ಹಾಡಿದರು. ಅವರು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಕಾಕನ ಕೋಟೆ ಚಿತ್ರದ 'ನೇಸರ ನೋಡು' ಹಾಡನ್ನೂ ಹಾಡಿದರು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನ. ಬೇಂದ್ರೆ ಮುಂತಾದ ಕವಿಗಳ ಹಾಡುಗಳನ್ನೇ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹಾಗೂ ಧಾರೇಶ್ವರ ಅವರು ಆಯ್ದುಕೊಂಡರು. ಖ್ಯಾತ ಮೃದಂಗವಾದಕ ದುರ್ಗಪ್ರಗುಡಿಗಾರರ ಏಳು ಮೃದಂಗ ಹಾಗೂ ತಬಲಾ ಹಿನ್ನೆಯ ಧಾರೇಶ್ವರರು ಹಾಡಿದ ಗೀತೆಗಳ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿದವು.

ಎನು ಚೆಲುವಿನ ನಾಡು ಚೆಲುವ ಚೆಲ್ಲುವ ನಾಡು ಕನ್ನಡದ ನಾಡು...

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ

ಕಾವೇರಿಯಿಂದಮಾ ಗೋದಾವರಿ

ವರಮಿರ್ಪನಾಡದಾ ಕನ್ನಡದೋಳ್

- ಕಾವ್ಯಲಹರಿಯ ಕನ್ನಡ ವಾಗ್ವೇದಿ ಕರುಣಿಸಿದ ಕರ್ನಾಟಕವಿದು, ಶಾತವಾಹನ, ಕದಂಬ, ನೊಳಂಬ ಕಳಚೂರರಿಂದ ಮೊದಲೊಂದು ಚಾಲುಕ್ಯ, ಹೊಯ್ಸಳ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ, ರಾಯ, ಒಡೆಯರಾದಿ ಸಾಮ್ರಾಟ ಸಾಮಂತರ ಸಿಂಹನಾದ ಮೆರದಾಡಿಸಿದ ಭೂತಾಯಿ.
 - ಚಂದದ ಶ್ರೀಗಂಧದ ನಂದನ, ಚಿನ್ನದ ಮೋಹಕ ಬಂಧನ, ಗಂಭೀರ ನೋಟ ಗೊಮ್ಮಟ ವಿಸ್ಮಿತಗೊಳಿಸಿದ ಬಾದಾಮಿ, ಐಹೋಳೆ, ಪಟ್ಟದ ಕಲ್ಗಳ ಶಿಲ್ಪಶ್ಲರ್ಷ ಹಂಪೆ ವಿಶ್ವ ಪರಂಪರೆ.
 - ಕಿರುನಗೆ ಮೊಗದ ಸುಂದರ ಶಿಲಾ ಬಾಲಕಿಯರ ಮನದಂಗಳದ ಬೇಲೂರು, ಹಳೆಬೀಡು ಸೆಳೆದಿವೆ ನಾನಾ ನಾಡಿನ ನೋಡುಗರ
 - ಪಂಪ ಪುರಾಣಂ. ರನ್ನ ಗದಾಯುದ್ಧಂ, ಹೊನ್ನ ಜನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶರಿಂದಂ, ಉದಯಿಸಿ ಸುರಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸುಧೆಯುನಿತ್ಯ ನಿರಂತರ
 - ಬಸವಾಲ್ಲಮ, ಮಾಚಿ ಮಾಡಿವಾಳ, ಹರಳಯ್ಯ, ಕಕ್ಕಯ ಮಧುವರಸ ಮಹಾದೇವಿ ಶರಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸುಧಾರಕರು, ಹರಿಹರ, ರಾಘವ, ಕನಕ, ಪುರಂದರ ದಾಸವರೇಣ್ಯರು ಬಳಸಿದರು ಕಾವ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆಸಿದರು ಭಾವೈಕ್ಯ.
 - ಭೂ ವನಸಿರಿ ಬೆಳೆಸಿರಿ, ಕೃಷ್ಣ ಕಾವೇರಿ ತುಂಗಭದ್ರೆಯರ ಜಸಿರಿ, ಜೋಗ ನಾಗ್ಗರಿಯರ ಬೆಳಕಸಿರಿ.
 - ಪಿಟೀಲು ಚೊಡಯ್ಯ ವೀಣೆಯ ಶೇಷಣ್ಣ ನಾಟ್ಯ ರಾಣಿ ಶಾಂತಲೆ ಎಂದಿಗೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಆಕರ
 - ಇಂತಿಪ್ಪ ಸಿರಿಸಮ್ಮದ್ಧ ಕನ್ನಡ ನೆಲ ಹರಿದು ಹೋಳಾಗಿತ್ತು, ನಾಲ್ವೆಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕಂಡು ಕೆರಳಿದ ಕನ್ನಡ ಕುವರರು, ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಡೆಪ್ಪುಟಿ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು, ಹರ್ಡಿಹರ ಹಳಕಟ್ಟಿ, ರಾಮರಾಯರು, ಶ್ಯಾಮರಾಯರಾದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಕನಸು ಕಂಡರು.. ಒಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ.
 - ತಳಕು ಬೆಳಕಿನ ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ತಿ. ತಾ. ಶರ್ಮ, ಬಿ.ಎಂ. ಶ್ರೀಗಳ ಕಂಚಿನಕೂಗು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮೊಳೆಗಲು ಬಾರಿಸಿತು. ಕನ್ನಡ ಡಿಂಡಿಮವ 43 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ದಿನದಂದು.
 - ವರಕವಿ ಬೇಂದ್ರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು, ಕಡಲತೀರ ಭಾರ್ಗವ ಕಾರಂತ, ಕನ್ನಡಾಸ್ತಿ ಮಾಸ್ತಿ ಭಾರತಸಿಂಧು ರಶ್ಮಿ ವಿನಾಯಕ, ಅನುಭಾಮೃತದ ಡಿವಿಜಿ, ಸುರಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಸುರಭಿಯ ಸೌರಭ ಎತ್ತರ ಮೇಲೆತ್ತರ.
 - ಭಾರತರತ್ನ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ, ಯು. ಆರ್. ರಾವ್ ರಾಜಾರಾಮಣ್ಣ, ಸಿ. ಎನ್. ಆರ್. ರಾವ್ ರಂತಹ ಮೇಧಾವಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು, ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ, ಅಡಿಗ, ಅನಂತಮೂರ್ತಿ, ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡ, ಎಸ್. ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ, ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪರಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತಿ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಪಡೆದ ಈ ನಾಡು ಹೊಸಮನ್ವಂತರದತ್ತ ನಿತ್ಯ ಹಸಿರಿನೊಂದಿಗೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಾಗಲು ನಮ್ಮ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆ, ಇತಿಹಾಸ ನಮಗೆ ಸದಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವತ್ತ ಕಾರ್ಯೋನ್ನು ಖರಾಗೋಣ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸರಕಾರವು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ನೀರಾವರಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಆರೋಗ್ಯಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತಿತರ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜ್ಯ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಸಶಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.
- ಕರ್ನಾಟಕ ಇಂದು 44ನೇ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಶುಭ ಕಾಮನೆಗಳು 21ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿರುವ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಶೋಷಣೆ ರಹಿತ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ದೇಶದ ಅಖಂಡತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಐಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಯೋಣ.

44ನೇ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಿಗಳು

ನಾಡು, ನುಡಿಗೇ ನಮಿಸುತ್ತ ಪ್ರಗತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಶಕೆಯಿತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯೋಣ.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಾರ್ತೆ